

Arrest

nr. 213 384 van 3 december 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarige dochter X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERSTREPEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarige dochter X, die verklaren van Angolese nationaliteit te zijn, op 14 juli 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 juni 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 18 juli 2018 met referthenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat J. SCHELLEMANS *loco* advocaat K. VERSTREPEN en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeksters die volgens hun verklaringen België binnenkwamen op 31 augustus 2016, verklaren er zich op 2 september 2016 vluchteling.

1.2. Op 12 juni 2017 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeksters werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn van Umbundu origine geboren te Kuito in de provincie Bié. Toen u 11 jaar oud was ging u bij uw tante in Huambo wonen. Vanaf 1992 verbleef u twee jaar op een basis van UNITA in het woud. Zowel uw vader als uw moeder waren actief bij UNITA en u heeft neven die nog steeds actief zijn binnen de partij. U verklaart dat uw vader omwille van zijn activiteiten voor UNITA vergiftigd werd door de veiligheidsdiensten. Na uw verblijf op deze basis van UNITA keerde u terug naar Kuito waar u tot aan uw vertrek bleef wonen, afgezien van de periode dat u in Luanda studeerde. U behaalde uw middelbaar diploma in 1991 en van 2005 tot 2010 studeerde u opvoedingspsychologie. U begon eveneens een master in de journalistiek maar kon deze omwille van financiële redenen niet afmaken. U heeft één dochter, T.D. geboren op 07.12.2002. U was niet gehuwd met haar vader en u heeft geen contact meer met hem. In 1997 begon u te werken als journalist voor Radio Bié. U maakte er verschillende actualiteitsprogramma's onder andere over vrouwentema's en religieuze onderwerpen. U werkte er tot aan uw vertrek uit Angola maar was sinds juli 2016 met ziekteverlof, u had kanker. Daarnaast was u tussen 2001 en 2003 actief voor Oxfam en van 2003 tot 2005 voor Care International. Sinds 2011 gaf u eveneens les in het middelbaar onderwijs. U was eveneens actief in Forum dos Multer Jornalistas paria igualdade de genero (FMJIG), Forum Universitario Humanos (FORDU), de vrouwenvereniging van het MPLA (OMA) en in het Comité dos Directos Humanos. Voor FORDU trad u op als vertegenwoordiger voor de provincie Bié sinds 2012. U verklaart dat u ten gevolge van uw activiteiten en uw voormalige betrokkenheid bij UNITA op verschillende vlakken nadelen ondervond. U geeft aan geen studiebeurs te kunnen krijgen, geen aanspraak te kunnen maken op promotie en u verschillende rechten werden ontzegd zoals onder andere de terugbetaling van uw medische kosten. U verklaart vooral geboycot te zijn geweest nadat u leden van de sekte van Kalupeteka in uw radioprogramma aan het woord had gelaten en in oktober 2012 op een conferentie had gesproken over de vrijheid van meningsuiting. In juli 2016 ontving u een telefoontje om een pakket te gaan afhalen nabij het kantoor van FORDU in Huambo, er zou naar u geseind worden door een auto. U kwam er een half uur later aan en zag een auto naar u seinen. U vertelde hen dat u gezond was en stapte in de auto. U werd verdoofd en wanneer u wakker werd hoorde u over uw executie praten. Toen een aantal mannen de kamer hadden verlaten werd u door één van hen naar buiten gebracht en hij zei u te vluchten. U diende weg te lopen maar kende de weg niet. U kwam bij een aantal kraampjes en werd daar geholpen. U kon mee met een vrachtwagen die maniok vervoerde, hij bracht u naar Luanda. U kwam in Luanda te weten dat er een video van u circuleerde waarbij u mensen in Sambote aansprak om zich te verzetten tegen onteigeningen en dat dit de reden voor uw vervolging uitmaakte. In Luanda kreeg u hulp van een lid van UNITA en van een legerofficier binnen het MPLA. Zij bezorgden u de video waardoor u in de problemen kwam en hielpen u het land te verlaten. Het is deze legerofficier die er voor zorgde dat u eind juli 2016 met het vliegtuig Angola kon verlaten. U ging per vliegtuig naar Frankrijk en kwam vervolgens met de trein naar België, waar u op 02 september 2016 asiel aanvraagde.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u volgende documenten neer: een kopie van uw identiteitskaart; uw originele journalistenkaart bij Radio Bié afgegeven op 04.03.2009; een USB-stick en 3 dvd's met nieuwsberichten en verschillende foto's van u tijdens uw activiteiten en met uw dochter; een document met het programma van een bijeenkomst van OSC waar u aan deelnam; een e-mail die aantoont dat u actief was bij FORDU; uitprinten van foto's tijdens uw werk als radiopresentatrice en van uw dochter; een document dat aantoont dat u een thesis indiende aan de Bircham International University en de inhoudstafel van uw thesis; een originele verklaring dat u werkzaam was als journalist bij Radio Bié sinds 1998 (dd 28.10.2015); een origineel medisch attest (dd 21.06.2016); een kopie van een aanvraag van Radio Bié tot medische behandeling (dd 07.07.2016); een origineel attest dat u in het ziekenhuis werd opgenomen en een origineel verslag van uw medische achtergrond vanwege het ministerie van Gezondheid (dd 14.04.2016). U bezorgde het Commissariaat-generaal uw e-mailcorrespondentie met Angelo Kapuatcha tussen 28 augustus 2016 en 17 november 2016 waarin u hem vraagt om bewijzen om uw relaas te staven. Uw advocaat voegde eveneens informatie toe vanwege Planet Search met betrekking tot de religieuze vrijheid in Angola.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen voor de Angolese autoriteiten omwille van uw activisme en journalistiek werk rond de mistoestanden in het land, meer bepaald na uw optreden tegen onteigeningen voorzien door de overheid. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u omwille van uw activiteiten actief werd vervolgd.

Vooreerst slaagde u er niet in de concrete vervolgingsfeiten die u zou ondergaan hebben omwille van uw politiek activisme aannemelijk te maken. *U verklaart ontvoerd te zijn geweest en dat men op het punt stond u buitenrechtelijk te executeren (gehoorverslag CGVS p.19). In deze dient er in de eerste plaats te worden op gewezen dat deze praktijken niet overeenstemmen met de objectieve informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal en toegevoegd aan het administratief dossier ('Amnesty International – Angola 2015/2016', 'Fidh – Angola: continuïng judicial harassment of 16 pro-democracy activists – 01.02.2016' en 'Human Rights Watch – Angola, country summary – januari 2017'). Hieruit blijkt evenwel dat de Angolese autoriteiten repressief optreden tegenover prominente activisten en journalisten die de regering bekritisieren of opkomen voor fundamentele rechten en vrijheden maar hieruit komt niet naar voren dat er buitenrechtelijke executies zouden plaatsvinden. Uit deze informatie valt af te leiden dat journalisten en mensenrechtenactivisten arbitrair worden gearresteerd en rechtszaken worden aangespannen onder valse voorwendsels waarbij men niet terugschrikt om effectieve gevangenisstraffen op te leggen. Nergens is echter sprake van andere manieren waarop deze activisten zouden worden aangepakt. De vervolging die zij dienen te ondergaan wordt bovendien uitgebreid gedocumenteerd, waardoor er geen reden is om aan te nemen dat hiernaast nog andere manieren van vervolging zouden plaatsvinden. Daarnaast zijn veel nog prominentere figuren actief op het vlak van mensenrechten zonder dat zij daarbij vervolging ondergaan in de mate die u aanhaalt. Zo vermeldt u onder andere Angelo Kapuatcha, de voorzitter van FORDU, een organisatie waar u eveneens actief bij was (gehoorverslag CGVS p.13). Uit de beschikbare informatie ('Angola Fala So – Angelo Kapuatcha: no Huambo, o estado recorreu a vingacnca – 24.04.2015', 'Angola Fala So – Bilhete de identidade de Angelo Kapuatcha – 23.04.2015' en 'Ndhaneta – Analistas dizem que impunidade da corrupcao dificulta combate ao crime em Angola – 18.02.2014') blijkt dat hij op verschillende vlakken de werking van de regering becommentarieerde en daarbij eveneens de nodige mediaaandacht krijgt. U verklaart dat hij eveneens in de gaten wordt gehouden door de overheid en dat voor hem en zijn familie problemen worden veroorzaakt (gehoorverslag CGVS p.13). In deze is het dan ook opmerkelijk dat als hij, als voorzitter van de organisatie door wiens activiteiten u problemen ondervond, wel in het land kan blijven zonder daar verstrekende gevolgen van te ondervinden en het voor u noodzakelijk was dat u het land zou verlaten om een executie te vermijden. U verklaart dat u deze gevolgen onderging omdat er in uw geval reeds antecedenten kunnen worden aangestipt (gehoorverslag CGVS p.26), dit houdt echter geen steek aangezien volgens de toegevoegde informatie Kapuatcha reeds sinds 2014 met de nodige mediaaandacht de overheid bekritiseert. U geeft verder aan dat het net zijn bekendheid is die de autoriteiten ervan weerhoudt actie tegen hem te ondernemen en dat hij bovendien beschermd wordt door de kerk waar hij bij is aangesloten (gehoorverslag CGVS p.25-26). Dit kan echter geen afdoende verklaring bieden voor het feit dat u, als minder actief lid, wel met de dood bedreigd zou worden. Bovendien werden geen bronnen teruggevonden waaruit blijkt dat Angelo Kapuatcha daadwerkelijk in zijn bewegingsvrijheid wordt beperkt. Daarenboven blijkt uit de eerder vermelde informatie dat wel degelijk rechtszaken werden aangespannen tegen degenen die men ervan verdacht oppositie te voeren, terwijl in uw geval onmiddellijk zou worden overgegaan tot een buitenrechtelijke executie. **Hieruit volgt dan ook dat er, gezien de Angolese context, moeilijk geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen omwille van een vrees voor een executie, omwille van uw activiteiten voor FORDU, het land te hebben verlaten.***

U slaagde er bovendien niet in aannemelijk te maken dat u omwille van uw oppositieactiviteiten enige vervolging zou dienen te vrezen. *Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat u zich al veel langer zichtbaar voor verschillende organisaties inzette. U verklaart namelijk sinds eind 2011 actief te zijn geweest als provinciaal vertegenwoordiger voor FORDU. U diende hierbij verslagen op te stellen van gebeurtenissen in uw provincie en deze voor te stellen op conferenties en door te spelen naar internationale organisaties. U verklaart dat mensen die op de hoogte waren van uw activiteiten u spontaan informatie verschaften over de mistoestanden in uw streek en u ook anderen actief aanspoorde op onderzoek uit te gaan (gehoorverslag CGVS p.12-13). Hieruit komt duidelijk naar voren dat u reeds vijf jaar bekend stond als iemand die zich actief bezighoudt om de problemen in de regio aan te kaarten en u reeds op verschillende conferenties was verschenen (gehoorverslag CGVS p.14 en p.19-20). Bovendien verklaart u eveneens radioprogramma's te hebben gepresenteerd waarbij de democratie en vrouwenrechten besproken werden (gehoorverslag CGVS p.8). **Desondanks kon u steeds voor de staatsradio actief blijven,** u verklaart tot de dag van uw vertrek uit het land voor hen te zijn blijven werken (gehoorverslag CGVS p.6). U verklaart tot op het einde uw eigen programma te hebben gehad (gehoorverslag CGVS p.7). Bovendien diende u alle programma's voor te leggen ter*

goedkeuring aan uw overste die de uiteindelijke beslissing neemt of het programma al dan niet wordt aanvaard (gehoorverslag CGVS p.8). Ook de programma's waardoor u verklaart in de problemen zijn gekomen, zoals de reportage over de sekte van Luz do Mundo, gebeurden met de goedkeuring van uw overste (gehoorverslag CGVS p.19).

Daarnaast gebeurden ook uw activiteiten in verschillende organisaties met de goedkeuring van uw chef, u verklaart zijn toestemming nodig te hebben wanneer u ergens naar toe ging. Meer nog, u verklaart steeds zijn steun te hebben gekregen bij deze activiteiten hoewel hij reeds werd aangespoord om zijn journalisten wat meer in de hand te houden en u al in oktober 2012 op de vingers zou zijn getikt (gehoorverslag CGVS p.20). U verklaart daarenboven in 2009 een jaarlijks uitgereikte award te hebben gewonnen die per provincie een journalist looft (gehoorverslag CGVS p.21-22), wat ook blijkt uit de toegevoegde informatie (Angop – Juri anuncia entrega dos trabalhos para premio do jornalismo – 24.05.2010). **Gezien u werd geloofd om uw journalistieke kwaliteiten en uit het bovenstaande blijkt dat u de nodige vrijheid genoot en mogelijkheden kreeg om voor deze staatsradio actief te blijven valt het uiterst moeilijk aan te nemen dat u omwille van deze zelfde activiteiten vervolging zou dienen te vrezen.**

Ook op andere vlakken blijkt u voldoende mogelijkheden en kansen te hebben gekregen, wat er niet op wijst dat u geïsoleerd zou worden omwille van uw oppositieactiviteiten. Zo werd u de mogelijkheid geboden nog verder te studeren (gehoorverslag CGVS p.6). U verklaart merkwaardig genoeg dat uw dossier bij toeval niet werd ingekeken toen u werd toegestaan deze opleiding aan te vangen (gehoorverslag CGVS p.11). Alsook bleef u actief als leerkracht (gehoorverslag CGVS p.7). U verklaart eveneens dat een minister u een wagen had geschonken en zelfs een functie had aangeboden (gehoorverslag CGVS p.22). Daarnaast kon u bij verschillende gelegenheden reizen, u verklaart nog in 2015 naar Portugal en Nederland te zijn gereisd (gehoorverslag CGVS p.3). Hieruit blijkt niet dat u verhinderd zou zijn geweest het land te verlaten omdat u onder de aandacht van de Angolese autoriteiten stond. **Deze verklaringen wijzen er allerminst op dat u door de Angolese autoriteiten geïsoleerd zou zijn, wat de door u geopperde vervolgingsfeiten des te onaannemelijker maakt.**

Hoewel u verklaart op verschillende punten tegengewerkt te zijn geweest, blijkt uit het bovenstaande dat u niet in die mate gehinderd werd in uw beroepsactiviteiten dat dit een vrees voor vervolging zou uitmaken. Evenmin kon u aannemelijk maken dat de problemen die u aanhaalde het gevolg zouden zijn van de door u aangehaalde oppositieactiviteiten of dat er enig risico zou zijn op verdere vervolging. Van de door u aangehaalde reeds ondergane gevolgen omwille van uw oppositie-activiteiten, namelijk geen studiebeurs of promotie kunnen verkrijgen en geen aanspraak kunnen doen op bepaalde rechten zoals een dekking van ziektekosten en het recht op een stuk grond (gehoorverslag CGVS p.11, p.19 en p.21), kan u niet aantonen dat deze gevolgen daadwerkelijk het gevolg zijn van uw activisme en u nog verdergaande gevolgen zou dienen te vrezen. **Vooreerst kunnen de door u aangehaalde feiten niet beschouwd worden als fundamentele rechten waarvan een schending bescherming behoeft in de zin van de Conventie van Genève.** Daarenboven valt van de gevolgen die u aanhaalt niet uit te maken of zij al dan niet verbonden zijn met uw persoonlijke capaciteiten als journaliste. Het niet toegestaan worden een interview af te nemen van een minister of het hoofdjournaal te presenteren houdt een beslissing in van uw overste. Daarbij maakt hij een inschatting of u geschikt bent voor deze opdracht. Zoals eerder aangehaald kreeg u steeds de volledige steun van uw overste bij uw overige activiteiten zodat allerminst vaststaat dat deze beslissing gebaseerd is op een poging om uw mogelijkheden te beperken. Het lijkt dan ook eerder een gevolg van een inschatting van uw persoonlijke kwaliteiten en capaciteiten.

Er dient op gewezen dat u al die tijd eveneens actief bleef voor organisaties die aan de overheid zijn gelieerd. De radio waar u actief voor was, is een overheidsradio en u verklaart eveneens lid te zijn geweest van de vrouwenorganisatie van de regerende partij MPLA, OMA. U verklaart dat u door uw lidmaatschap bij OMA automatisch ook lid werd van de regeringspartij MPLA (gehoorverslag CGVS p.10). Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (Angop – Dirigente da OMA destaca papel dos jornalistas na promoção da cidadania – 04.05.2012) komt naar voren dat u een belangrijke rol speelde bij bepaalde projecten van OMA en hierom geroemd werd. **Hieruit kan geconcludeerd worden dat u eveneens sterke banden onderhield met het regerende regime, wat het onwaarschijnlijk maakt door hen vervolgd te zullen worden.** Hoewel u louter opportunistische redenen aanhaalt om zich onder andere voor OMA in te zetten, namelijk om enige bescherming te verkrijgen gezien uw verleden en de banden met UNITA binnen uw familie (gehoorverslag CGVS p.10), blijft het gegeven dat u lid was van regeringsgezinde organisaties en hiermee ook enige bekendheid verwierf overtuigend zodat een vervolging in de zin van de Conventie van Genève door deze zelfde partij onwaarschijnlijk lijkt. Deze bekendheid die al verschillende jaren aanhoudt zonder dat er noemenswaardige incidenten te vermelden vallen zorgt ervoor dat het weinig geloofwaardig is dat u nu daadwerkelijk omwille van uw activiteiten in de problemen zou kunnen komen.

Bovenstaande vaststellingen schaden de geloofwaardigheid van de door u geopperde vervolgingsfeiten. Het valt niet aan te nemen dat u in de door u geschetste positie dergelijke vervolgingsfeiten zou hebben gekend.

Verder is het voor iemand met een dergelijk activistisch profiel uiterst opmerkelijk dat u niets heeft ondernomen om de feiten waar u het slachtoffer van zou zijn geworden bekend te maken of aan te klagen. U verklaart na uw vermeende ontvoering nog meer dan een week in Luanda te zijn gebleven. In die week had u echter geen contact met anderen die betrokken waren bij die bewuste campagne en zou u er niet met hen over hebben gesproken (gehoorverslag CGVS p.18). Ook na uw aankomst in België zou u weliswaar contact hebben gehad met andere leden van FORDU maar sprak u met geen woord over de mogelijke soortgelijke problemen die zij zouden kunnen kennen (gehoorverslag CGVS p.18). Op de bewuste activiteit die tot uw vervolging zou hebben geleid en waarvan een video-opname werd gemaakt was u nochtans met vier anderen aanwezig, toch nam u geen contact met hen op en wanneer u uiteindelijk in contact staat informeert u niet of zij al dan niet dergelijke problemen ondervonden (gehoorverslag CGVS p.25-26). Gezien uw voorgehouden profiel kan dit als meer dan opmerkelijk gedrag worden beschouwd. U zou zich al geruime tijd ingezet hebben tegen het onrecht dat bepaalde burgers wordt aangedaan maar zou, wanneer u daar persoonlijk mee geconfronteerd wordt geen stappen ondernemen om de zaak uit te klaren of zich hier terdege over te informeren. Een dergelijk inconsequent gedrag zorgt er voor dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen een dergelijke vervolging te hebben ondergaan. **Bovendien werd er op geen enkelen manier getracht bekendheid te geven aan uw zaak, noch door u persoonlijk, noch door anderen binnen de organisaties waarin u actief was.** U verklaart dat u om veiligheidsredenen nog niet met uw verhaal naar buiten kan komen en dat Kapuatcha op een dag alle verzamelde incidenten zal bekend maken (gehoorverslag CGVS p.27). Dit strookt echter niet met de toegevoegde informatie en uw eigen verklaringen waaruit blijkt dat reeds verschillende wantoestanden aan de kaak werden gesteld. Ook in de door u neergelegde e-mailcorrespondentie komt enkel naar voren dat u gereisd heeft en vraagt u bewijzen te bezorgen van uw activiteiten voor de organisatie. Nergens tracht u inlichtingen in te winnen over medeleden in dezelfde situatie of stappen te hebben ondernomen om gerechtigheid te verkrijgen. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom aan een dergelijke vervolging van een actief lid van de vereniging geen ruchtbaarheid zou worden gegeven. **Dit zorgt er voor dat er geen geloof kan worden gehecht aan deze door u aangehaalde concrete vervolgingsfeiten die leidden tot uw vertrek uit het land.**

Eveneens dient er te worden op gewezen dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Uit uw verklaringen valt af te leiden dat u **onvoldoende de moeite genomen heeft om nationale bescherming te verkrijgen.** U verklaart weliswaar dat u een proces heeft gestart nadat gronden van uw vader in beslag werden genomen (gehoorverslag CGVS p.11) maar u heeft echter de afloop van dit proces niet afgewacht en evenmin heeft u de mogelijkheden onderzocht om te reageren op de maatregelen die tegen u getroffen werden. Eveneens blijkt uit uw verklaringen dat u wel degelijk hooggeplaatste contacten heeft die u zou kunnen aanspreken. U verklaart bij uw vertrek uit het land hulp te hebben gekregen van iemand verbonden bij de staatsveiligheid en van een stafchef van het leger (gehoorverslag CGVS p.17). Nergens blijkt dat u deze contacten heeft aangesproken om binnen Angola bescherming te genieten. **Aldus dient te worden geoordeeld dat u de mogelijkheden om bescherming te vinden in uw land van herkomst onvoldoende heeft uitgeput.** Dat u deze contacten niet benutte, tast voorts eens te meer de door u voorgehouden ernst van uw verklaringen aan.

Daarenboven zorgt ook de manier waarop u het land verklaart te hebben verlaten er voor dat er getwijfeld kan worden aan uw geloofwaardigheid. U verklaart met uw eigen paspoort en een geldig visum het land te hebben verlaten (gehoorverslag CGVS p.15-16). **Vooreerst is het weinig aannemelijk dat, indien u gezocht werd door de Angolese autoriteiten, u het risico zou lopen met een eigen paspoort het land te verlaten,** ook al verklaart u enige kennissen te hebben binnen de regering (gehoorverslag CGVS p.16). Bovendien legt u opmerkelijke verklaringen af omtrent dit paspoort. U verklaart dat degene die u begeleidde op uw vliegtuigreis naar Europa dit paspoort zou hebben bijgehouden en dat het voor u veiliger was als u uw eigen paspoort niet meer bij zich zou hebben om zo te vermijden dat u andere mensen in de problemen zou brengen (gehoorverslag CGVS p.16-17). **Er kan echter niet worden ingezien hoe het zelf in bezit hebben van uw paspoort anderen in de problemen zou kunnen brengen.** U verklaart anderzijds dat wel alles in het werk werd gesteld om u andere persoonlijke documenten te bezorgen om uw relaas te staven (gehoorverslag CGVS p.17), wat een groter risico lijkt in te houden dan in België uw eigen paspoort in bezit te hebben. Het is dan ook uiterst opmerkelijk dat van u geëist zou worden uw paspoort af te geven en u hier zonder enige bezwaren mee instemt. Aangezien het er eerder op lijkt dat u verkiest uw paspoort niet voor te

leggen kunnen dan ook enige vragen worden gesteld bij de manier waarop u verklaart naar België te zijn gereisd.

Bovenstaande elementen leiden er toe dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen uw land van herkomst te hebben verlaten na een nakende executie en uit vrees voor verdere concrete en persoonlijke vervolging omwille van uw politiek activisme.

Waar u verklaart dat uw familie nauwe banden onderhield met UNITA dient in casu er op gewezen te worden dat op vandaag uw banden met de regerende partij MPLA sterker blijken dan deze met de oppositiepartij. U verklaart lid te zijn van de regerende partij. Zodoende is het niet aannemelijk dat u louter omwille van uw banden of de banden van uw familie met UNITA vervolging zou dienen te vrezen. Nergens in de toegevoegde informatie komt naar voren dat op vandaag familieleden van voormalige UNITA-leden louter omwille van dit feit vervolging zou dienen te vrezen, zodoende kan dit gegeven evenmin beschouwd worden als een element op basis waarvan u aanspraak zou kunnen maken op internationale bescherming. Ook hier dient bovendien gewezen te worden op het gegeven dat u wel degelijk de kans kreeg steeds al die tijd voor een staatsbedrijf actief te blijven en onder andere de kans kreeg om te studeren.

De documenten die u neerlegt zijn niet in staat bovenstaande appreciatie te wijzigen. De neergelegde documenten betreffen uw identiteit, uw activiteiten voor de radio en FORDU en uw medische problemen, dit wordt in deze niet in twijfel getrokken maar deze loutere activiteiten zijn niet in staat aan te tonen dat u het slachtoffer werd van enige vervolging of u dit in de toekomst riskeert te zijn. Waar u uw e-mailcorrespondentie neerlegt met Angelo Kapuatcha dient te worden opgemerkt dat in deze correspondentie eveneens enkel over uw activiteiten wordt gesproken maar nergens enige feiten van vervolging aan bod komen. Uw advocaat voegt informatie toe met betrekking tot de religieuze vrijheid in Angola, dit betreft echter enkel algemene rapporten waarbij op geen enkel moment verwezen wordt naar uw persoonlijke situatie. De neergelegde artikelen handelen daarenboven over religieuze vervolging, wat u in uwen hoofde nergens aanhaalt.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielaanvraag. Gelet op de ongegrondheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een eerste en enig middel beroepen verzoeksters zich op de schending van artikel 48/3 tot en met 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 3 juncto artikel 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeksters betwisten de motieven van de bestreden beslissing en besluiten dat hun vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeksters vraagt in hoofdorde om hen als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hen de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeksters voegen bij hun verzoekschrift een bundel met 26 stukken (stukken 2-27).

De commissaris-generaal voegt bij zijn nota met opmerkingen een internetartikel van “Angop” (bijlage 1).

Ter terechtzitting leggen verzoeksters samen met een aanvullende een bijkomende bundel met 15 stukken neer (rechtsplegingsdossier, stuk 8).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. Verzoeksters voeren aan dat eerste verzoekster (hierna: verzoekster) werd bedreigd en ontvoerd door de Angolese autoriteiten omwille van haar activiteiten als journalist en mensenrechtenactivist. In de bestreden beslissing wordt verzoekster de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) de door haar voorgehouden ontvoering en bedreiging met buitenrechtelijke executie niet te rijmen zijn met de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) waaruit blijkt dat de Angolese autoriteiten van dergelijke vervolging geen gebruik maken ten aanzien van prominente journalisten en mensenrechtenactivisten; (ii) zij tot aan haar vertrek zonder noemenswaardige problemen voor de Angolese staatsradio werkzaam kon blijven, terwijl zij reeds sinds 2011 oppositionele activiteiten zou hebben gehad; (iii) zij ook op andere vlakken geen moeilijkheden ondervond omwille van haar oppositionele activiteiten (studeren, lesgeven, wagen geschonken en functie aangeboden door een minister, reizen naar Portugal en Nederland); (iv) de door haar ingeroepen moeilijkheden (geen studiebeurs of promotie kunnen krijgen, geen aanspraak kunnen maken op bepaalde rechten zoals een dekking van ziektekosten of het recht op een stuk grond) niet kunnen worden beschouwd als fundamentele rechten waarvan een schending bescherming behoeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en bovendien niet kan worden uitgemaakt of deze moeilijkheden werkelijk het gevolg zijn van haar oppositionele activiteiten dan wel het gevolg zijn van een inschatting van haar persoonlijke capaciteiten als journalist; (v) zij steeds actief was voor organisaties die aan de overheid zijn gelinkt, zoals de staatsradio en de vrouwenorganisatie (OMA) van regeringspartij MPLA waarin zij een belangrijke rol speelde; (vi) zij de feiten waarvan zij stelt het slachtoffer te zijn geweest niet bekend maakte of aanklaagde, dan wel informeerde bij medeactivisten of zij al dan niet dezelfde of gelijkaardige problemen ondervonden, dit terwijl zij actief was binnen verschillende organisaties die op regelmatige basis wantoestanden aanklagen; (vii) zij onvoldoende inspanningen heeft geleverd om zich te beroepen op de bescherming van haar nationale autoriteiten; (viii) zij met haar eigen paspoort en een geldig visum haar land van herkomst kon verlaten, temeer daar zij omtrent haar paspoort onaannemelijke verklaringen aflegde; (ix) het niet aannemelijk is dat de banden van haar familieleden met oppositiepartij UNITA in haar hoofde problemen zouden meebrengen, onder meer gelet op haar lidmaatschap van regeringspartij MPLA; en (x) de door haar voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Er dient vastgesteld dat verzoekster er in haar verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Zij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in haar reeds afgelegde verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te trachten te weerleggen.

Dienaangaande dient opgemerkt dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoekster het vluchtelingenstatuut en subsidiaire beschermingsstatuut te weigeren.

2.3.2.2. Vooreerst dient erop gewezen dat noch in de bestreden beslissing, noch in onderhavig arrest wordt getwijfeld aan verzoeksters profiel als journalist en mensenrechtenactivist. In zoverre verzoekster dienaangaande bijkomende stukken toevoegt (verzoekschrift, stukken 11-15, 17 en 21-27 en rechtsplegingsdossier, stuk 8), kunnen deze stukken haar profiel van journalist en mensenrechtenactivist slechts verder ondersteunen, doch op zich zijn deze stukken niet van aard afbreuk te doen aan de motieven in de bestreden beslissing (zie ook *infra*) waaruit blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters vluchtrelaas en dat de eventuele problemen die zij omwille van haar profiel van journalist en mensenrechtenactivist zou hebben ondervonden, onvoldoende zwaarwichtig zijn om tot een vorm van internationale bescherming aanleiding te kunnen geven.

Wat vervolgens het door verzoekster toevoegen van, verwijzen naar en citeren uit algemene informatie betreft (verzoekschrift, p. 5-13 en stukken 2-10 en 19-20 en rechtsplegingsdossier, stuk 8) en waar zij meent dat zij dienvolgens een objectief risicoprofiel heeft, dient erop gewezen dat deze informatie geen betrekking heeft op haar persoon, dat zij de door haar aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk dient te maken en dat een verwijzing naar dergelijke informatie hiertoe op zich niet volstaat. In zijn nota met opmerkingen stelt de commissaris-generaal dienaangaande terecht als volgt: *“Verwerende partij benadrukt voorts dat de persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging determinerend is om als vluchteling te worden erkend. Een loutere verwijzing naar een risicoprofiel volstaat bijgevolg niet om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond [...]. Evenmin volstaat een loutere vermelding van een welbepaalde situatie in het land van herkomst om iemand als vluchteling te erkennen. In zoverre verzoekster aldus informatie bijbrengt over de raid en vervolging van de sekte van Kalupeteka, de penibele situatie van journalisten, onteigeningen, de corruptie in Angola, het lot van de oppositie en Angolese journalisten die zijn gevlucht naar Brazilië toont verzoekster niet aan in haar land van herkomst werkelijk te worden bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.”*

2.3.2.3. Vervolgens dient vastgesteld dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht motiveert dat de door verzoekster voorgehouden ontvoering en bedreiging met buitenrechtelijke executie niet te rijmen zijn met de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) waaruit blijkt dat de Angolese autoriteiten repressief optreden tegenover prominente activisten en journalisten die de regering bekritisieren of opkomen voor fundamentele rechten en vrijheden maar hieruit blijkt niet dat er buitenrechtelijke executies zouden plaatsvinden.:

“Vooreerst slaagde u er niet in de concrete vervolgingsfeiten die u zou ondergaan hebben omwille van uw politiek activisme aannemelijk te maken. U verklaart ontvoerd te zijn geweest en dat men op het punt stond u buitenrechtelijk te executeren (gehoorverslag CGVS p.19). In deze dient er in de eerste plaats te worden op gewezen dat deze praktijken niet overeenstemmen met de objectieve informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal en toegevoegd aan het administratief dossier (‘Amnesty International – Angola 2015/2016’, ‘Fidh – Angola: continuïng judicial harassment of 16 pro-democracy activists – 01.02.2016’ en ‘Human Rights Watch – Angola, country summary – januari 2017’). Hieruit blijkt evenwel dat de Angolese autoriteiten uit deze informatie valt af te leiden dat journalisten en mensenrechtenactivisten arbitrair worden gearresteerd en rechtszaken worden aangespannen onder valse voorwendsels waarbij men niet terugschrikt om effectieve gevangenisstraffen op te leggen. Nergens is echter sprake van andere manieren waarop deze activisten zouden worden aangepakt. De vervolging die zij dienen te ondergaan wordt bovendien uitgebreid gedocumenteerd, waardoor er geen reden is om aan te nemen dat hiernaast nog andere manieren van vervolging zouden plaatsvinden. Daarnaast zijn veel nog prominentere figuren actief op het vlak van mensenrechten zonder dat zij daarbij vervolging ondergaan in de mate die u aanhaalt. Zo vermeldt u onder andere Angelo Kapuatcha, de voorzitter van FORDU, een organisatie waar u eveneens actief bij was (gehoorverslag CGVS p.13). Uit de beschikbare informatie (‘Angola Fala So – Angelo Kapuatcha: no Huambo, o estado recorreu a vingacnca – 24.04.2015’, ‘Angola Fala So – Bilhete de identidade de Angelo Kapuatcha – 23.04.2015’ en ‘Ndhaneta – Analistas dizem que impunidade da corrupcao dificulta combate ao crime em Angola – 18.02.2014’) blijkt dat hij op verschillende vlakken de

werking van de regering becommentarieerde en daarbij eveneens de nodige mediaaandacht krijgt. U verklaart dat hij eveneens in de gaten wordt gehouden door de overheid en dat voor hem en zijn familie problemen worden veroorzaakt (gehoorverslag CGVS p.13). In deze is het dan ook opmerkelijk dat als hij, als voorzitter van de organisatie door wiens activiteiten u problemen ondervond, wel in het land kan blijven zonder daar verstrekkingen te ondervinden en het voor u noodzakelijk was dat u het land zou verlaten om een executie te vermijden. U verklaart dat u deze gevolgen onderging omdat er in uw geval reeds antecedenten kunnen worden aangestipt (gehoorverslag CGVS p.26), dit houdt echter geen steek aangezien volgens de toegevoegde informatie Kapuatcha reeds sinds 2014 met de nodige media-aandacht de overheid bekritiseert. U geeft verder aan dat het net zijn bekendheid is die de autoriteiten ervan weerhoudt actie tegen hem te ondernemen en dat hij bovendien beschermd wordt door de kerk waar hij bij is aangesloten (gehoorverslag CGVS p.25-26). Dit kan echter geen afdoende verklaring bieden voor het feit dat u, als minder actief lid, wel met de dood bedreigd zou worden. Bovendien werden geen bronnen teruggevonden waaruit blijkt dat Angelo Kapuatcha daadwerkelijk in zijn bewegingsvrijheid wordt beperkt. Daarenboven blijkt uit de eerder vermelde informatie dat wel degelijk rechtszaken werden aangespannen tegen degenen die men ervan verdacht oppositie te voeren, terwijl in uw geval onmiddellijk zou worden overgegaan tot een buitenrechtelijke executie. **Hieruit volgt dan ook dat er, gezien de Angolese context, moeilijk geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen omwille van een vrees voor een executie, omwille van uw activiteiten voor FORDU, het land te hebben verlaten.**

Aangaande deze motivering, dient herhaald dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. In zijn nota met opmerkingen voert de commissaris-generaal immers terecht (zie ook *infra*) aan als volgt: "Verwerende partij benadrukt dat naast het argument dat gezien de aan het administratief dossier toegevoegde informatie moeilijk geloof kan gehecht worden aan verzoeksters bewering omwille van een vrees voor een executie door haar activiteiten voor FORDU het land te hebben verlaten, in de bestreden beslissing voorts onder meer wordt gewezen op de vaststelling dat verzoekster werkzaam bleef als leerkracht tot aan haar vertrek, in dienst bleef voor de staatsradio tot aan haar vertrek, actief bleef voor organisaties die aan de overheid zijn gelieerd, in het verleden verschillende keren naar het buitenland ging met in 2014/2015 nog een reis naar Portugal met korte trip naar Nederland, en bovendien zonder enig probleem Angola via de luchthaven op legale wijze wist te verlaten, met een paspoort en visum op eigen naam, hetgeen erop wijst dat verzoekster geenszins werd gezocht door of in de negatieve aandacht stond van de Angolese autoriteiten op het moment dat zij Angola verliet." Verwerende partij besluit dan ook met recht dat deze vaststellingen in schril contrast staan met verzoeksters bewering haar land te hebben verlaten na een ontvoering waarbij men haar wilde executeren maar zij uiteindelijk kon ontsnappen. De vaststelling dat verzoekster na haar beweerde ontsnapping het land op legale wijze kon verlaten doet wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar beweerde directe vluchtaanleiding met name haar ontvoering en dreigende executie gevolgd haar ontsnapping.

Waar verzoekster in haar verzoekschrift verder wijst op algemene informatie waaruit zij afleidt dat er in Angola wel degelijk sprake is van buitenrechtelijke executies (verzoekschrift, p. 10-13 en stukken 4-7 en 9-10 en rechtsplegingsdossier, stuk 8), dient vastgesteld dat uit deze informatie nergens blijkt dat er ten aanzien van journalisten en mensenrechtenactivisten sprake is van buitenrechtelijke executies. In zijn nota met opmerkingen voert de commissaris-generaal dienaangaande terecht aan als volgt: "Aangaande de door verzoekster toegevoegde informatie ter staving van de buitengerechtelijke executies die plaatsvinden in Angola merkt verwerende partij op dat de door verzoekster geciteerde passages betrekkingen hebben op organisatoren van demonstraties tegen het regime en demonstranten. Uit deze informatie blijkt tevens dat journalisten en mensenrechtenactivisten deze gevallen rapporteren, dat door de overheid ook onderzoeken worden gepleegd en (politie)agenten worden gearresteerd. Deze informatie doet, verweerders inziens, geen afbreuk aan de informatie waarop de bestreden beslissing is gebaseerd en waaruit blijkt dat de Angolese autoriteiten repressief optreden tegenover prominente activisten en journalisten die de regering bekritisieren of opkomen voor fundamentele rechten en vrijheden maar hieruit niet naar voren komt dat er buitenrechtelijke executies zouden plaatsvinden, dat journalisten en mensenrechtenactivisten arbitrair worden gearresteerd en rechtszaken worden aangespannen onder valse voorwendsels waarbij men niet terugschrikt om effectieve gevangenisstraffen op te leggen, dat nergens echter sprake is van andere manieren waarop deze activisten zouden worden aangepakt, dat de vervolging die zij dienen te ondergaan bovendien uitgebreid wordt gedocumenteerd en dat er veel nog prominentere figuren actief zijn op het vlak van

mensenrechten zonder dat zij daarbij vervolging ondergaan in de mate die verzoekster aanhaalt.” (eigen onderlijning).

Waar verzoekster in haar verzoekschrift aanvoert dat het niet is uitgesloten dat de gesprekken over het vermoorden van haar in haar bijzijn, louter een poging waren tot intimidatie zonder dat men werkelijk van plan was haar een kopje kleiner te maken, dient vastgesteld dat verzoekster doorheen haar gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op geen enkel ogenblik melding maakte van deze louter hypothetische bewering.

Wat betreft Angelo Kapuatcha, voert verzoekster aan dat deze als voorzitter van FORDU veel bekender is dan zij, dat hij zeer veel aandacht krijgt van de media, mensenrechtenorganisaties en de Verenigde Naties, en dat een aanslag, beschuldiging, verdwijning of vervolging van dhr. Kapuatcha nooit onopgemerkt zou passeren. Tevens stelt verzoekster aangaande dhr. Kapuatcha als volgt in haar verzoekschrift: *“Daarnaast ondervindt de heer Kapuatcha wel zeer veel problemen door de kritiek die hij levert op de overheid, in die mate dat hij zelfs gescheiden leeft van zijn gezin, constant beveiligd wordt en voortdurend van telefoonnummer wisselt. Hij verschijnt daarnaast nog amper in het openbaar (gehoorverslag p. 13, 26). Zoals verzoekster verklaarde verkiest de heer Kapuatcha om zijn missie te volbrengen in Angola, ook al zet hij zijn leven daarmee op het spel en dient hij voortdurend de nodige voorzorgen te nemen om zijn persoon te beschermen.”* Verzoekster stelt dat zij zelf niet de financiële middelen heeft om een dergelijke permanente beveiliging in te huren en dat men onmogelijk kan verwachten dat zij op dezelfde manier verborgen zou leven in Angola en haarzelf in haar vrijheid te beperken. Verzoekster wijst ook op een uiteenzetting van dhr. Kapuatcha (verzoekschrift, stuk 14 en rechtsplegingsdossier, stuk 8).

Naast de terechte opmerking van de commissaris-generaal in zijn nota met opmerkingen dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motieven (zie ook *supra*), dient vastgesteld dat het loutere feit dat dhr. Kapuatcha een aantal problemen zou ondervinden en minder in het openbaar zou verschijnen, geen afbreuk doet aan het feit dat er ten aanzien van hem evenmin sprake is van bedreigingen met ontvoering en buitenrechtelijke executie, terwijl deze persoon voor het Angolese regime een grotere luis in de pels is dan verzoekster. De bedreigingen die de Angolese autoriteiten uiten ten aanzien van journalisten en mensenrechtenactivisten zijn bovendien ook gekend in de media, door mensenrechtenorganisaties en door de Verenigde Naties, zoals blijkt uit de informatie waarnaar verzoekster zelf verwijst. De loutere bekendheid van dhr. Kapuatcha zal de Angolese autoriteiten er bijgevolg niet van weerhouden hem eveneens te bedreigen. Voorts merkt de commissaris-generaal in zijn nota met opmerkingen terecht op dat, nog daargelaten dat het slechts een kopie betreft, de voorgelegde uiteenzetting van dhr. Kapuatcha (verzoekschrift, stuk 14) geen stempel en/of handtekening bevat, zodat dit document door eender wie en eender wanneer kan zijn opgemaakt. Bovendien kan worden vastgesteld dat de hoofding van dit document (Fordu-regional forum voor universitaire ontwikkeling) veel minder drukinkt vertoont dan de rest van het document. Het document dat bovendien niet gedateerd is vertoont ook tegenstrijdigheden met verzoeksters verklaringen. Verzoekster verklaarde immers bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat zij voor het Forum enkel actief was in de provincie Bié (gehoorverslag, 12) terwijl het document vermeldt dat verzoekster actief is in de provincies Bié, Moxico en Kuando-Kubango. Dat verzoekster ter terechtzitting, en dus na ontvangst van een afschrift van de nota met opmerkingen van de commissaris-generaal waarin voormelde vaststelling werd opgeworpen (zie rechtsplegingsdossier, stuk 6), een - overigens weinig heldere - foto van een kopie van dezelfde getuigenis neerlegt (rechtsplegingsdossier, stuk 8), plots wél van een handtekening voorzien, doet afbreuk aan de authenticiteit van dit document. Verzoekster licht overigens geenszins toe waarom zij bij haar verzoekschrift geen gehandtekende versie van deze uiteenzetting kon voegen terwijl dit na confrontatie met de opmerkingen van de verwerende partij plots wel mogelijk was. Evenmin legt zij een authentieke versie van een gehandtekende versie voor zonder aannemelijke verklaring voor het ontbreken van het authentieke document. De ter terechtzitting neergelegde versie betreft immers slechts een foto van een kopie, die door allerhande knip- en plakwerk gemakkelijk te manipuleren valt, hetgeen de bewijswaarde ervan ondermijnt.

2.3.2.4. Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij omwille van haar oppositionele activiteiten vervolging zou dienen te vrezen:

“U slaagde er bovendien niet in aannemelijk te maken dat u omwille van uw oppositieactiviteiten enige vervolging zou dienen te vrezen. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat u zich al veel langer zichtbaar voor verschillende organisaties inzette. U verklaart namelijk sinds eind 2011 actief te zijn geweest als provinciaal vertegenwoordiger voor FORDU.

U diende hierbij verslagen op te stellen van gebeurtenissen in uw provincie en deze voor te stellen op conferenties en door te spelen naar internationale organisaties. U verklaart dat mensen die op de hoogte waren van uw activiteiten u spontaan informatie verschaften over de mistoestanden in uw streek en u ook anderen actief aanspoorde op onderzoek uit te gaan (gehoorverslag CGVS p.12-13). Hieruit komt duidelijk naar voren dat u reeds vijf jaar bekend stond als iemand die zich actief bezighoudt om de problemen in de regio aan te kaarten en u reeds op verschillende conferenties was verschenen (gehoorverslag CGVS p.14 en p.19-20). Bovendien verklaart u eveneens radioprogramma's te hebben gepresenteerd waarbij de democratie en vrouwenrechten besproken werden (gehoorverslag CGVS p.8).

Desondanks kon u steeds voor de staatsradio actief blijven, u verklaart tot de dag van uw vertrek uit het land voor hen te zijn blijven werken (gehoorverslag CGVS p.6). U verklaart tot op het einde uw eigen programma te hebben gehad (gehoorverslag CGVS p.7). Bovendien diende u alle programma's voor te leggen ter goedkeuring aan uw overste die de uiteindelijke beslissing neemt of het programma al dan niet wordt aanvaard (gehoorverslag CGVS p.8). Ook de programma's waardoor u verklaart in de problemen zijn gekomen, zoals de reportage over de sekte van Luz do Mundo, gebeurden met de goedkeuring van uw overste (gehoorverslag CGVS p.19). Daarnaast gebeurden ook uw activiteiten in verschillende organisaties met de goedkeuring van uw chef, u verklaart zijn toestemming nodig te hebben wanneer u ergens naar toe ging. Meer nog, u verklaart steeds zijn steun te hebben gekregen bij deze activiteiten hoewel hij reeds werd aangespoord om zijn journalisten wat meer in de hand te houden en u al in oktober 2012 op de vingers zou zijn getikt (gehoorverslag CGVS p.20). U verklaart daarenboven in 2009 een jaarlijks uitgereikte award te hebben gewonnen die per provincie een journalist looft (gehoorverslag CGVS p.21-22), wat ook blijkt uit de toegevoegde informatie (Angop – *Juri anuncia entrega dos trabalhos para premio do jornalismo – 24.05.2010*). **Gezien u werd geloofd om uw journalistieke kwaliteiten en uit het bovenstaande blijkt dat u de nodige vrijheid genoot en mogelijkheden kreeg om voor deze staatsradio actief te blijven valt het uiterst moeilijk aan te nemen dat u omwille van deze zelfde activiteiten vervolging zou dienen te vrez.**

Ook op andere vlakken blijkt u voldoende mogelijkheden en kansen te hebben gekregen, wat er niet op wijst dat u geveiseerd zou worden omwille van uw oppositieactiviteiten. Zo werd u de mogelijkheid geboden nog verder te studeren (gehoorverslag CGVS p.6). U verklaart merkwaardig genoeg dat uw dossier bij toeval niet werd ingekeken toen u werd toegestaan deze opleiding aan te vangen (gehoorverslag CGVS p.11). Alsook bleef u actief als leerkracht (gehoorverslag CGVS p.7). U verklaart eveneens dat een minister u een wagen had geschonken en zelfs een functie had aangeboden (gehoorverslag CGVS p.22). Daarnaast kon u bij verschillende gelegenheden reizen, u verklaart nog in 2015 naar Portugal en Nederland te zijn gereisd (gehoorverslag CGVS p.3). Hieruit blijkt niet dat u verhinderd zou zijn geweest het land te verlaten omdat u onder de aandacht van de Angolese autoriteiten stond. **Deze verklaringen wijzen er allerminst op dat u door de Angolese autoriteiten geveiseerd zou zijn, wat de door u geopperde vervolgingsfeiten des te onaannemelijker maakt.**

Hoewel u verklaart op verschillende punten tegengewerkt te zijn geweest, blijkt uit het bovenstaande dat u niet in die mate gehinderd werd in uw beroepsactiviteiten dat dit een vrees voor vervolging zou uitmaken. Evenmin kon u aannemelijk maken dat de problemen die u aanhaalde het gevolg zouden zijn van de door u aangehaalde oppositieactiviteiten of dat er enig risico zou zijn op verdere vervolging. Van de door u aangehaalde reeds ondergane gevolgen omwille van uw oppositie-activiteiten, namelijk geen studiebeurs of promotie kunnen verkrijgen en geen aanspraak kunnen doen op bepaalde rechten zoals een dekking van ziektekosten en het recht op een stuk grond (gehoorverslag CGVS p.11, p.19 en p.21), kan u niet aantonen dat deze gevolgen daadwerkelijk het gevolg zijn van uw activisme en u nog verdergaande gevolgen zou dienen te vrez.

Vooreerst kunnen de door u aangehaalde feiten niet beschouwd worden als fundamentele rechten waarvan een schending bescherming behoeft in de zin van de Conventie van Genève. Daarenboven valt van de gevolgen die u aanhaalt niet uit te maken of zij al dan niet verbonden zijn met uw persoonlijke capaciteiten als journaliste. Het niet toegestaan worden een interview af te nemen van een minister of het hoofdjournaal te presenteren houdt een beslissing in van uw overste. Daarbij maakt hij een inschatting of u geschikt bent voor deze opdracht. Zoals eerder aangehaald kreeg u steeds de volledige steun van uw overste bij uw overige activiteiten zodat allerminst vaststaat dat deze beslissing gebaseerd is op een poging om uw mogelijkheden te beperken. Het lijkt dan ook eerder een gevolg van een inschatting van uw persoonlijke kwaliteiten en capaciteiten.

Er dient op gewezen dat u al die tijd eveneens actief bleef voor organisaties die aan de overheid zijn gelieerd. De radio waar u actief voor was, is een overheidsradio en u verklaart eveneens lid te zijn geweest van de vrouwenorganisatie van de regerende partij MPLA, OMA. U verklaart dat u door uw lidmaatschap bij OMA automatisch ook lid werd van de regeringspartij MPLA (gehoorverslag CGVS p.10). Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (*Angop – Dirigente da OMA destaca papel dos jornalistas na promoção da cidadania – 04.05.2012*) komt naar voren dat u een belangrijke rol speelde bij bepaalde projecten van OMA en hierom geroemd werd.

Hieruit kan geconcludeerd worden dat u eveneens sterke banden onderhield met het regerende regime, wat het onwaarschijnlijk maakt door hen vervolgd te zullen worden. Hoewel u louter opportunistische redenen aanhaalt om zich onder andere voor OMA in te zetten, namelijk om enige bescherming te verkrijgen gezien uw verleden en de banden met UNITA binnen uw familie (gehoorverslag CGVS p.10), blijft het gegeven dat u lid was van regeringsgezinde organisaties en hiermee ook enige bekendheid verwierf overeind zodat een vervolging in de zin van de Conventie van Genève door deze zelfde partij onwaarschijnlijk lijkt. Deze bekendheid die al verschillende jaren aanhoudt zonder dat er noemenswaardige incidenten te vermelden vallen zorgt ervoor dat het weinig geloofwaardig is dat u nu daadwerkelijk omwille van uw activiteiten in de problemen zou kunnen komen.

Bovenstaande vaststellingen schaden de geloofwaardigheid van de door u geopperde vervolgingsfeiten. Het valt niet aan te nemen dat u in de door u geschetste positie dergelijke vervolgingsfeiten zou hebben gekend."

Dienaangaande stelt verzoekster dat een verkeerde inschatting werd gemaakt. In haar verzoekschrift stelt zij daaromtrent onder meer als volgt: "Verzoekster werd namelijk niet onmiddellijk na haar lidmaatschap bij FORDU plots gevraagd om overal te gaan spreken en seminars te leiden. Het duurt even eer men zijn naam en reputatie opbouwt. Verzoeksters activiteiten zijn dan ook, zoals logisch is, geleidelijk aan gegroeid. Het begon bij het schrijven van verslagen en artikels die zij doorspeelde naar andere media zoals de online krant Club K. Later werd zij dan ook gevraagd als spreker op conferenties. Dit deed zij echter geenszins al vijf jaar, wat verzoekster bovendien ook nooit verklaard heeft." Zij voert verder aan dat haar problemen pas begonnen toen zij haar activiteiten verder uitbouwde. Deze verklaring is niet verenigbaar met de getuigenis van Angelo Kapuatcha die hierin benadrukte dat: "De ergste bedreigingen begonnen in 2011 toen mevrouw M. F. haar activiteiten voor het FORDU intensiverde door meer actief aan conferenties deel te nemen waarop ernstige gevallen van censuur in de openbare media evenals de schending van de mensenrechten in het binnenland van Angola aangeklaagd werden."

De commissaris-generaal wijst in zijn nota met opmerkingen terecht op verzoeksters verklaringen waaruit blijkt dat, ondanks het feit dat zij (en haar overste) op de vingers werden getikt, zij haar journalistieke activiteiten kon uitvoeren en bij de staatsradio actief kon blijven. In zijn nota met opmerkingen voert de commissaris-generaal verder terecht aan als volgt: "Met het louter herhalen van reeds eerder gegeven verklaringen hiervoor, namelijk dat zij met ziekteverlof was waardoor zij sinds april 2016 niet meer elke dag bij de radio werkte, werpt verzoekster geen ander licht op de appreciatie van haar dossier. Waar verzoekster in het verzoekschrift aangeeft dat zij hiermee niet kon stoppen nu dit haar voornaamste bron van inkomsten was, stelt verwerende partij vast dat verzoekster tijdens haar gehoor bij het CGVS nochtans verklaarde "Het werk op de radio alleen was niet genoeg betaald, dus ik moest nog andere baantjes zoeken." (gehoorverslag CGVS p. 7). Daar verzoekster verklaarde sinds eind 2011 actief te zijn voor FORDU, zij verslagen diende op te stellen van gebeurtenissen in de provincie, mensen die wisten dat zij betrokken was bij FORDU spontaan naar haar toekwamen, vertelden wat er aan de hand was en haar vroegen dat over te maken, en dat zij reeds in oktober 2012 als vertegenwoordiger voor de provincie Bié op een congres over vrijheid van meningsuiting heeft gesproken (gehoorverslag CGVS, p. 12-13, 20) is verwerende partij van mening dat het niet onredelijk is van de commissaris-generaal hieruit af te leiden dat verzoekster reeds vijf jaar bekend stond als iemand die zich actief bezighield om de problemen in de regio aan te kaarten maar desondanks steeds voor de staatsradio actief kon blijven."

Waar verzoekster stelt als volgt: "Daarbij dient te worden opgemerkt dat de verklaringen van verzoekster met betrekking tot het niet kunnen krijgen van een studiebeurs, promotie, ziekteverzekering of het recht op een stuk grond de gevolgen waren van het UNITA-verleden van verzoeksters vader, en niet van haar recent activisme.", dient vastgesteld dat, in zoverre dergelijk verweer wordt aanvaard, dit op zich evenmin aantoonde dat zij omwille van haar oppositionele activiteiten vervolging zou dienen te vrezende vanwege de Angolese autoriteiten.

Waar verzoekster stelt dat "Het niet mogen afnemen van een bepaald interview of het niet mogen presenteren van een bepaald programma kadert dan ook eerder in deze verregaande censuur waarbij verzoekster ernstig werd beperkt in de mogelijkheid om haar job uit te oefenen.", dient erop gewezen dat in de bestreden beslissing terecht wordt gemotiveerd als volgt: "Het niet toegestaan worden een interview af te nemen van een minister of het hoofdjournaal te presenteren houdt een beslissing in van uw overste. Daarbij maakt hij een inschatting of u geschikt bent voor deze opdracht. Zoals eerder aangehaald kreeg u steeds de volledige steun van uw overste bij uw overige activiteiten zodat allerm minst vaststaat dat deze beslissing gebaseerd is op een poging om uw mogelijkheden te beperken." (eigen onderlijning).

Bovendien doet ook deze vaststelling geen afbreuk aan het feit dat verzoekster, ondanks haar oppositionele activiteiten, tot aan haar vertrek uit haar land van herkomst actief bleef bij de staatsradio. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat de Angolese autoriteiten een persoon die zij trachten te bedreigen en intimideren teneinde deze persoon te doen stoppen met het voeren van oppositie tegen het regime, minstens zouden verhinderen nog langer werkzaam te zijn voor een door hen gecontroleerd radiostation, *quod non in casu*. Het is geheel onaannemelijk dat de Angolese autoriteiten verzoekster zouden bedreigen en zelfs zouden overgaan tot ontvoering en een bedreiging met buitenrechtelijke executie en tegelijkertijd verzoekster zouden laten blijven werken voor een staatsradio, waar zowel zij als haar overste reeds op de vingers werden getikt, en dit terwijl verzoekster reeds verschillende jaren openlijk actief was als mensenrechtenactivist.

Waar verzoekster verder in haar verzoekschrift herhaalt dat haar lidmaatschap van OMA en bijgevolg van MPLA dient te worden gekaderd in haar poging om haar imago ten opzichte van de overheid opnieuw een beetje op te poetsen nadat zij op de vingers werd getikt omwille van haar activiteiten als mensenrechtenactivist, dient erop gewezen dat het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, weze het in licht andere bewoordingen, op zich niet kan worden beschouwd als een dienstige poging teneinde de motieven in de bestreden beslissing dienaangaande te weerleggen. Bovendien valt haar bewering dat haar lidmaatschap van OMA enkel een poging was om haar imago ten opzichte van de overheid op te poetsen na op de vingers te zijn getikt voor haar activiteiten als mensenrechtenactivist bezwaarlijk te rijmen met haar eerdere bewering in haar verzoekschrift dat zij zich als journalist bij de staatsradio meestal aan de regels hield, behalve tijdens haar gesprek met de onteigende bewoners van Sambote. Evenmin valt voormelde bewering te rijmen met haar eerdere bewering in haar verzoekschrift dat zij eerder niet dermate actief was als mensenrechtenactivist dat zou kunnen worden gesteld dat zij reeds meerdere jaren actief was. Immers kan niet worden ingezien waarom zij in deze gevallen haar imago zou trachten dan wel moeten oppoetsen.

Wat betreft verzoeksters rol binnen OMA, dient vastgesteld dat uit de informatie toegevoegd aan de nota met opmerkingen van de commissaris-generaal (bijlage 1) blijkt dat de rol van journalisten door deze organisatie wordt benadrukt. Er kan dan ook redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoekster, die op verschillende vlakken actief was als journalist en mensenrechtenactivist, zich binnen OMA niet zou beperken tot ondersteunende activiteiten, zoals zij voorhoudt in haar verzoekschrift. Dit klemt des te meer daar de in het verzoekschrift opgesomde activiteiten van verzoekster binnen OMA (*"Zij bracht bepaalde rechten en problematieken onder de aandacht van de overheid opdat men stappen zou kunnen ondernemen om deze toestanden te verbeteren, en trachtte samenwerkingsverbanden op te starten met andere organisaties om bijvoorbeeld gendergelijkheid te stimuleren"*) bezwaarlijk kunnen worden beschouwd als *"ondersteunende activiteiten"*. Er kan dan ook wel degelijk redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoekster niet enkel werkzaam was bij de Angolese staatsradio, maar tevens actief was binnen de vrouwenorganisatie van regeringspartij MPLA, hetgeen haar voorgehouden vervolging door de Angolese autoriteiten omwille van haar activiteiten als journalist en mensenrechtenactivist eens te meer ongeloofwaardig maakt.

2.3.2.5. Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat het niet aannemelijk is dat iemand met het activistisch profiel als dat van verzoekster de ondergane behandeling niet tracht bekend te maken of aan te klagen en dat zij bovendien nalaat te verifiëren of de vier anderen die bij de reportage over onteigeningen in Sambote aanwezig waren al dan niet gelijkaardige problemen zouden ondervinden:

"Verder is het voor iemand met een dergelijk activistisch profiel uiterst opmerkelijk dat u niets heeft ondernomen om de feiten waar u het slachtoffer van zou zijn geworden bekend te maken of aan te klagen. U verklaart na uw vermeende ontvoering nog meer dan een week in Luanda te zijn gebleven. In die week had u echter geen contact met anderen die betrokken waren bij die bewuste campagne en zou u er niet met hen over hebben gesproken (gehoorverslag CGVS p.18). Ook na uw aankomst in België zou u weliswaar contact hebben gehad met andere leden van FORDU maar sprak u met geen woord over de mogelijke soortgelijke problemen die zij zouden kunnen kennen (gehoorverslag CGVS p.18). Op de bewuste activiteit die tot uw vervolging zou hebben geleid en waarvan een video-opname werd gemaakt was u nochtans met vier anderen aanwezig, toch nam u geen contact met hen op en wanneer u uiteindelijk in contact staat informeert u niet of zij al dan niet dergelijke problemen ondervonden (gehoorverslag CGVS p.25-26). Gezien uw voorgehouden profiel kan dit als meer dan opmerkelijk gedrag worden beschouwd. U zou zich al geruime tijd ingezet hebben tegen het onrecht dat bepaalde burgers wordt aangedaan maar zou, wanneer u daar persoonlijk mee geconfronteerd wordt geen stappen ondernemen om de zaak uit te klaren of zich hier terdege over te informeren. Een dergelijk inconsequent gedrag zorgt er voor dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen een dergelijke vervolging te hebben ondergaan.

Bovendien werd er op geen enkelen manier getracht bekendheid te geven aan uw zaak, noch door u persoonlijk, noch door anderen binnen de organisaties waarin u actief was. U verklaart dat u om veiligheidsredenen nog niet met uw verhaal naar buiten kan komen en dat Kapuatcha op een dag alle verzamelde incidenten zal bekend maken (gehoorverslag CGVS p.27). Dit strookt echter niet met de toegevoegde informatie en uw eigen verklaringen waaruit blijkt dat reeds verschillende wantoestanden aan de kaak werden gesteld.

Ook in de door u neergelegde e-mailcorrespondentie komt enkel naar voren dat u gereisd heeft en vraagt u bewijzen te bezorgen van uw activiteiten voor de organisatie. Nergens tracht u inlichtingen in te winnen over medeleden in dezelfde situatie of stappen te hebben ondernomen om gerechtigheid te verkrijgen. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom aan een dergelijke vervolging van een actief lid van de vereniging geen ruchtbaarheid zou worden gegeven. Dit zorgt er voor dat er geen geloof kan worden gehecht aan deze door u aangehaalde concrete vervolgingsfeiten die leidden tot uw vertrek uit het land."

In zijn nota met opmerkingen wijst de commissaris-generaal er terecht op dat in de hiervoor geciteerde motivering nergens wordt gesteld dat verzoekster geen contact zou hebben opgenomen met leden van FORDU, zoals verzoekster beweert in haar verzoekschrift: "Ook na uw aankomst in België zou u weliswaar contact hebben gehad met andere leden van FORDU maar sprak u met geen woord over de mogelijke soortgelijke problemen die zij zouden kunnen kennen (gehoorverslag CGVS p.18)." en "wanneer u uiteindelijk in contact staat informeert u niet of zij al dan niet dergelijke problemen ondervonden (gehoorverslag CGVS p.25-26)". Betreffende de uittreksels van communicatie toegevoegd aan het verzoekschrift (stuk 15; vertaling: rechtsplegingsdossier, stuk 8), wijst de commissaris-generaal er in zijn nota met opmerkingen terecht op dat hieraan geen bewijswaarde kan worden toegekend, gelet op de manipuleerbaarheid ervan en daar dergelijke berichten door om het even wie kunnen worden gemaakt. Hetzelfde geldt voor het e-mailverkeer met dhr. Kapuatcha en de "Messengerberichten" die verzoekster ter terechtzitting neerlegt (rechtsplegingsdossier, stuk 8). Aangezien verzoekster wel degelijk contact had met leden van FORDU, kan niet worden ingezien op welke wijze het vragen naar eventuele gelijkaardige problemen voor de andere aanwezigen bij de reportage in Sambote, extra ruchtbaarheid zou kunnen geven aan de beweerde feiten.

2.3.2.6. Vervolgens oordeelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing, mede gelet op het voorgaande, terecht dat verzoekster niet aantoonde dat zij zich niet op de bescherming van haar nationale autoriteiten kon beroepen:

"Eveneens dient er te worden op gewezen dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Uit uw verklaringen valt af te leiden dat u onvoldoende de moeite genomen heeft om nationale bescherming te verkrijgen. U verklaart weliswaar dat u een proces heeft gestart nadat gronden van uw vader in beslag werden genomen (gehoorverslag CGVS p.11) maar u heeft echter de afloop van dit proces niet afgewacht en evenmin heeft u de mogelijkheden onderzocht om te reageren op de maatregelen die tegen u getroffen werden. Eveneens blijkt uit uw verklaringen dat u wel degelijk hooggeplaatste contacten heeft die u zou kunnen aanspreken. U verklaart bij uw vertrek uit het land hulp te hebben gekregen van iemand verbonden bij de staatsveiligheid en van een stafchef van het leger (gehoorverslag CGVS p.17). Nergens blijkt dat u deze contacten heeft aangesproken om binnen Angola bescherming te genieten. Aldus dient te worden geoordeeld dat u de mogelijkheden om bescherming te vinden in uw land van herkomst onvoldoende heeft uitgeput. Dat u deze contacten niet benutte, tast voorts eens te meer de door u voorgehouden ernst van uw verklaringen aan."

Het loutere feit dat uit algemene informatie blijkt dat journalisten en mensenrechtenactivisten worden bedreigd en geïntimideerd door de Angolese autoriteiten, doet op zich geen afbreuk aan het feit dat in casu kan worden vastgesteld dat verzoekster wel degelijk banden heeft met deze autoriteiten via haar werk voor de staatsradio, haar lidmaatschap van regeringspartij MPLA en haar contacten bij de staatsveiligheid en het leger. Redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoekster deze banden en contacten aanwendt teneinde in haar land van herkomst bescherming te bekomen, alvorens internationale bescherming te vragen. In zijn nota met opmerkingen wijst de commissaris-generaal er bovendien nogmaals terecht op dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motieven (zie *supra*).

2.3.2.7. Ook motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoeksters voorgehouden vrees voor vervolging ten aanzien van de Angolese autoriteiten eveneens verder wordt ondermijnd doordat zij met haar eigen paspoort met een geldig visum Angola verliet:

“Daarenboven zorgt ook de manier waarop u het land verlaat te hebben verlaten er voor dat er getwijfeld kan worden aan uw geloofwaardigheid. U verklaart met uw eigen paspoort en een geldig visum het land te hebben verlaten (gehoorverslag CGVS p.15-16). Vooreerst is het weinig aannemelijk dat, indien u gezocht werd door de Angolese autoriteiten, u het risico zou lopen met een eigen paspoort het land te verlaten, ook al verklaart u enige kennissen te hebben binnen de regering (gehoorverslag CGVS p.16). Bovendien legt u opmerkelijke verklaringen af omtrent dit paspoort.

U verklaart dat degene die u begeleidde op uw vliegtuigreis naar Europa dit paspoort zou hebben bijgehouden en dat het voor u veiliger was als u uw eigen paspoort niet meer bij zich zou hebben om zo te vermijden dat u andere mensen in de problemen zou brengen (gehoorverslag CGVS p.16-17). Er kan echter niet worden ingezien hoe het zelf in bezit hebben van uw paspoort anderen in de problemen zou kunnen brengen. U verklaart anderzijds dat wel alles in het werk werd gesteld om u andere persoonlijke documenten te bezorgen om uw relaas te staven (gehoorverslag CGVS p.17), wat een groter risico lijkt in te houden dan in België uw eigen paspoort in bezit te hebben. Het is dan ook uiterst opmerkelijk dat van u geëist zou worden uw paspoort af te geven en u hier zonder enige bezwaren mee instemt. Aangezien het er eerder op lijkt dat u verkiest uw paspoort niet voor te leggen kunnen dan ook enige vragen worden gesteld bij de manier waarop u verklaart naar België te zijn gereisd.”

In haar verzoekschrift komt verzoekster dienaangaande niet verder dan het tegenspreken van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal door enkel te stellen dat het feit dat zij Angola verliet met haar eigen paspoort op geen enkele wijze afbreuk doet aan haar vrees voor vervolging. Zij stelt dat zij door het land te verlaten stopt met het aanklaarten van mensenrechtenschendingen in Angola en hierover reportages maken, zodat het ‘probleem’ zou zijn verholpen. Dergelijk verweer doet evenwel geenszins afbreuk aan het feit dat verzoekster voorhoudt op ernstige wijze door de Angolese autoriteiten te worden vervolgd omwille van haar activiteiten als journalist en mensenrechtenactivist, zodat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zij niet het risico zou nemen om met haar eigen paspoort en een geldig visum op legale wijze haar land van herkomst te verlaten. Zij kon immers niet op voorhand weten dat de Angolese autoriteiten haar vertrek uit het land al dan niet zouden beschouwen als een oplossing voor het ‘probleem’ en dat zij dus, met de woorden van UNHCR, slechts “undesired” zou zijn, temeer daar zij haar eerder zouden hebben ontvoerd en met de dood hebben bedreigd – in zoverre hieraan enig geloof zou kunnen worden gehecht, *quod non* (zie *supra*). Bovendien is het niet geloofwaardig dat verzoekster tijdens haar reis naar Europa haar paspoort zou hebben afgegeven en dit nooit zelf in haar bezit te hebben gehad. Verzoekster verklaarde immers dat degene die haar begeleidde op haar vliegtuigreis naar Europa dit paspoort zou hebben bijgehouden omdat het voor haar veiliger was als zij haar eigen paspoort niet meer bij zich zou hebben om zo te vermijden dat zij andere mensen in de problemen zou brengen (gehoorverslag, 16-17). Terecht oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat niet kan worden ingezien hoe het zelf in het bezit hebben van haar paspoort anderen in de problemen zou kunnen brengen zodat hieraan dan ook geen geloof kan worden gehecht. De vaststelling dat verzoekster haar paspoort niet wil voorleggen wijst er op dat zij bepaalde gegevens uit dit paspoort bewust wil achterhouden. Verzoekster toont derhalve niet aan wanneer zij Angola heeft verlaten en wanneer zij in België is aangekomen.

2.3.2.8. Betreffende de banden van verzoeksters familie met UNITA, motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

“Waar u verklaart dat uw familie nauwe banden onderhield met UNITA dient in casu er op gewezen te worden dat op vandaag uw banden met de regerende partij MPLA sterker blijken dan deze met de oppositiepartij. U verklaart lid te zijn van de regerende partij. Zodoende is het niet aannemelijk dat u louter omwille van uw banden of de banden van uw familie met UNITA vervolging zou dienen te vrezzen. Nergens in de toegevoegde informatie komt naar voren dat op vandaag familieleden van voormalige UNITA-leden louter omwille van dit feit vervolging zou dienen te vrezzen, zodoende kan dit gegeven evenmin beschouwd worden als een element op basis waarvan u aanspraak zou kunnen maken op internationale bescherming. Ook hier dient bovendien gewezen te worden op het gegeven dat u wel degelijk de kans kreeg steeds al die tijd voor een staatsbedrijf actief te blijven en onder andere de kans kreeg om te studeren.”

In haar verzoekschrift voert verzoekster geen enkel element aan waaruit zou kunnen blijken dat de banden van haar familie met UNITA in haar hoofde aanleiding zouden kunnen geven tot internationale bescherming.

In zoverre zij in haar verzoekschrift stelt dat het niet kunnen krijgen van een studiebeurs, promotie, ziekteverzekering of het recht op een stuk grond gevolgen zijn van het UNITA-verleden van haar vader, dient vastgesteld dat dit geenszins rechten betreffen waarvan de schending aanleiding geeft tot internationale bescherming.

2.3.2.9. Met betrekking tot de door verzoekster voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

“De documenten die u neerlegt zijn niet in staat bovenstaande appreciatie te wijzigen.

De neergelegde documenten betreffen uw identiteit, uw activiteiten voor de radio en FORDU en uw medische problemen, dit wordt in deze niet in twijfel getrokken maar deze loutere activiteiten zijn niet in staat aan te tonen dat u het slachtoffer werd van enige vervolging of u dit in de toekomst riskeert te zijn. Waar u uw e-mailcorrespondentie neerlegt met Angelo Kapuatcha dient te worden opgemerkt dat in deze correspondentie eveneens enkel over uw activiteiten wordt gesproken maar nergens enige feiten van vervolging aan bod komen. Uw advocaat voegt informatie toe met betrekking tot de religieuze vrijheid in Angola, dit betreft echter enkel algemene rapporten waarbij op geen enkel moment verwezen wordt naar uw persoonlijke situatie. De neergelegde artikelen handelen daarenboven over religieuze vervolging, wat u in uw hoofd nergens aanhaalt.”

Betreffende de dreig-SMS die verzoekster in België zou hebben ontvangen (verzoekschrift, stuk 16) en de getuigenverklaring van een chauffeur (verzoekschrift, stuk 18) (vertalingen: zie rechtsplegingsdossier, stuk 8), dient er vooreerst op gewezen dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig vluchtrelaas te herstellen. Het betreffen beide bovendien slechts foto's van een kopie, die door middel van allerhande knip- en plakwerk gemakkelijk te manipuleren zijn. De dreig-SMS kan door eender wie zijn gemaakt. Het getuigenschrift van de taxichauffeur heeft evenmin enige objectieve bewijswaarde; handgeschreven getuigenissen hebben immers geen officieel karakter en kunnen op loutere aanvraag bekomen worden zodat ze geen waarborgen bieden inzake authenticiteit. Aldus zijn deze documenten niet van aard op de voorgaande vaststellingen een ander licht te werpen. De overige documenten toegevoegd aan het verzoekschrift kwamen hoger reeds aan bod.

De ledenfiche en attesten van MPD (rechtsplegingsdossier, stuk 8) doen aan het voorgaande evenmin afbreuk. Aan verzoeksters lidmaatschap wordt immers niet getwijfeld (zie ook *supra*). Uit het voorgaande is evenwel gebleken dat zij niet aannemelijk weet te maken dat zij omwille van haar activiteiten als journalist en mensenrechtenactivist een gegronde vrees voor vervolging zou hebben. Uit het herdenkingsbericht aangaande A.S. (rechtsplegingsdossier, stuk 8) valt niet af te leiden waarom deze journalist om het leven zou zijn gekomen. De nieuwsberichten, de vervolging van MPD en de audiofragmenten (rechtsplegingsdossier, stuk 8) hebben geen betrekking op verzoeksters persoonlijke situatie. De uittreksels uit de videofragmenten (rechtsplegingsdossier, stuk 8) zijn niets meer dan uittreksels die op zich niets toevoegen aan deze videofragmenten, die hoger reeds aan bod kwamen.

2.3.2.10. Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoekster er niet in de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overgenomen en tot de zijne gemaakt.

2.3.2.11. Ten overvloede merkt de Raad op dat verzoekster zich met betrekking tot eventuele medische problemen dient te wenden tot de hiertoe geëigende procedure, voorzien in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

2.3.2.12. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeksters vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoeksters vluchtrelaas, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen meent derhalve dat verzoekster dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt niet dat er in Angola sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen concrete elementen bij die deze vaststelling weerleggen.

Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Ten aanzien van tweede verzoekster

Er dient vastgesteld dat uit het geheel van de beschikbare informatie in het administratief dossier en het verzoekschrift blijkt dat tweede verzoekster op geen enkel moment eigen vluchtmotieven heeft aangevoerd. Er kan dan ook worden aangenomen dat tweede verzoekster zich integraal beroept op dezelfde vluchtmotieven als deze die door haar moeder, eerste verzoekster, werden aangevoerd. Bijgevolg dient vastgesteld dat de voorgaande motieven ook gelden ten aanzien van tweede verzoekster en dus dat evenmin kan worden aangenomen dat tweede verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en dat tweede verzoekster evenmin aannemelijk maakt dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie december tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER